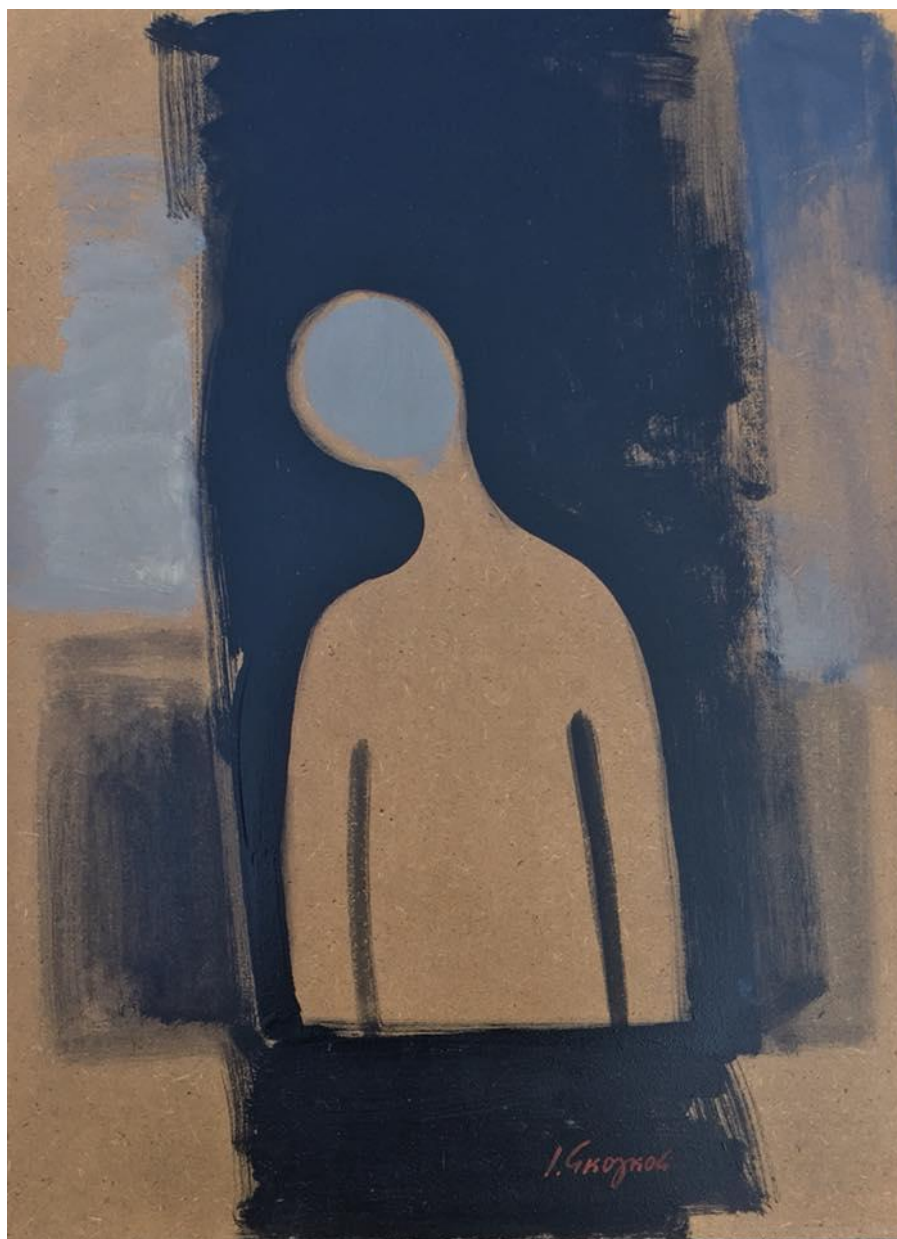

Τάσος Γκόγκος

Ο μυστικός κήπος

2019

Ποιήματα

Διασχίζουν το απόγευμα
ποιήματα επιδαπέδια
και κάποτε βρίσκουν ανοιχτή την πόρτα
για ένα ασανσέρ ή ένα θερμοκήπιο
εκτοξεύονται στο πρωινό χτίσιμο της πόλης.

Μυστικός Κήπος

Τα ποιήματα τρέχουν
υποστηλώνουν τα τούνελ
και σκάει η μέρα ολόκληρη στο δωμάτιο
μέχρι τη δική σου οθόνη

Να θυμάσαι
πως υπήρξαμε
ένας μυστικός κήπος
κάτω από τα πεζοδρόμια.

Ξενοδοχείο

Πάνω από τα πρωινά της εργασίας
αραδιάζονται οι άνθρωποι
κουβαλάω στην πλατεία βάθης
ακυρώσεις βραδινής συγκομιδής.

Δωμάτια

Απλώνουν τα δωμάτια

κι άρχισαν να εμφανίζονται τα κενά στα φύλλα μου

Σπόνδυλοι ανάγκης

Κρατούν το βάρος φωτεινού απόγευματος.

Νοσταλγία

Αφαιρέστε λοιπόν
τις βιτρίνες της νοσταλγίας
να προσαρμοστεί το φως
στις ατελείς κλίσεις.

Άτιτλο

Γκριζάρει ασχήμια το δέρμα της πόλης
κάτω από τις μπότες των ματατζήδων.

Βρέχει εντολές και φαγωμένα μεροκάματα.

Άτιτλο

Κάτω από τα ξασπρισμένα αγάλματα

Εργάτες μεγαλώνουν τους κήπους

Τριγυρνάνε με τσαντάκια και καρτέλες

Ενώ έξω

ξεφορτώνει η πρωινή γαλήνη.

Ψυγείο

Καμιά φορά μ' αρπάζει το ψυγείο

Και με κλείνει μέσα

Αφήνει ένα μεροκάματο στο σκαμπό.

Κανείς δεν παρατηρεί τίποτα.

Άτιτλο

Ξεκινάω τη δουλειά μου

Μ' ένα ελαφρύ ζέσταμα τερματοφύλακα
αποτρέποντας κόσμο να παρκάρει ή να πεθάνει έξω από το κατάστημα

Σκεφτόμαι αν αυτή είναι η αληθινή πόλη

ή περνάς την πόρτα του σαράντα έξι

και βγαίνεις έξω από τα καταφύγια χυμών

έξω από αυτό το γιγάντιο σταχτοδοχείο.

Libertatia

Λύγισα μαζί
με τον έφλεκτο σκελετό σου

με πήραν χέρια στοργικά
από το πιο βαθύ πυθμένα

τα σκαλιά σου με παρέσυραν
στο μέλλον

Φράκτες

Τριάντα μέρες στο πατρίς
Και σκούριασαν τα κάγκελα

Ο αέρας δημιουργεί και οξειδώνει
φράκτες μακρινών πραγμάτων.

Επίλογος

Σταμάτησαν οι ήχοι
από τη δική σου πλευρα του τούνελ

και ήδη μια μυρωδιά κρύου
κατέλαβε το σαλόνι

Κόβει μπουκιές απο τον αέρα μου

Με στριμώχνει σ' ένα κουτί
δίπλα στα μπουφάν και τους πίνακες.

Τρένα

Κύριε

Οι επιβάτες εδώ κάτω
που διαβάζουν στα σκαλοπάτια

Πότε αμείβονται

Πότε

φτιάχνονται τα διαμάντια στην πίεση;

Ηφαίστειο

Στριμωγμένοι

εδώ μέσα στο ηφαίστειο

ανάμεσα σε ορुकτούς ανθρώπους

που και που

φτυαρίζουμε έξω τις φωτιές

και επαναφέρουμε

κάποια ψυχραιμία.

Άτιτλο

Πληρώνομαι και ανοίγω όλα τα παράθυρα της Παρασκευής
λιώνει ο πάγος έξω από το σπίτι μου
θριαμβεύει η μέρα
μέσα από το βερνίκι των δρόμων
μετράω πολύ γρήγορα
πέφτει πολύ φως.